

[Peter Jørgensen.]

ledning af dets opvarmningsproblemer. Jeg har den opfattelse, at det er rigtigt, at offentligheden, presse og fjernsyn, gør forsøg på at vejlede befolkningen med hensyn til, hvad der sker på de offentlige institutioner, og jeg har endvidere den opfattelse, at de mennesker, som skal give denne vejledning til offentligheden, har den rette baggrund og den rette indstilling over for disse problemer.

Men jeg synes ikke, der blev givet nogen helt objektiv fremstilling af disse spørgsmål af den, der interviewede i fjernsynet, og det samme gælder en del af de udtalelser, som blev fremsat i denne forbindelse. Vi er nogle stykker her i folketinget fra forskellige partier, som har beskæftiget os med disse problemer i en årrække, og vi må sige i forbindelse med problemet om opvarmningen af hospitalet i Middelfart, at der i hvert fald er én ting, der står helt fast, og det er, at under det udvalgsarbejde, der har fundet sted i nogle år, er selve problemet med opvarmningen af hospitalet efterhånden trængt i baggrunden som noget sekundært. Det er der vel i og for sig ikke noget at sige til, for når man skal løse en sådan opgave, må man også tænke en smule på dens økonomiske konsekvenser. Jeg vægrer mig ved at tro, at det kan koste mellem 19 og 20 mill. kr. bl. a. at løse opvarmningsproblemet i Middelfart — og det er vel det, der er det egentlige problem. Jeg ved ikke, om ministeren er i stand til at sige noget om det; men for mig lyder det i hvert fald helt tåbeligt, at det skal koste så meget at løse denne begrænsede opgave.

Jeg vil altså gerne slå fast, at den fjernsynsudsendelse, som kom fra Middelfart, efter min opfattelse i virkeligheden ikke var en reel og en ærlig redegørelse over for offentligheden. Der blev bl. a. sagt, at alle statshospitaler her i landet for længst havde fået deres varmeproblemer løst. Det er ikke rigtigt. Vi har f. eks. først for nogle ganske få måneder siden afsluttet moderniseringen af Vester Vedsted hospital, og vi ved, at man bl. a. også i Nykøbing Sj. har varmeproblemer af præcis samme omfang som i Middelfart. Det, jeg derfor gerne vil sige noget om, er den pression, der ligger i den måde, hele dette spørgsmål er blevet behandlet på. Det kan ikke være rigtigt,

at man ved at lave en sådan pression presser andre, måske lige så vigtige, opgaver i baggrunden for at løse det foreliggende spørgsmål.

Jeg vil gerne sige endnu en ting: man har over for offentligheden kritiseret forholdene for transport af mad på Middelfarthospitalet. Men jeg tror, at det vil være rigtigt at rette denne kritik ikke mod tilsynsrådet og ikke mod ministeren, men mod den inspektør, som forestår det daglige arbejde på hospitalet i Middelfart. Det må være gået op for denne mand, at man på samtlige andre statshospitaler her i landet for længst har indført termovogne, som kan holde maden varm i op til 24 timer.

Jeg vægrer mig også ved at tro, at det kan være rigtigt at bygge et underjordisk tunnelsystem på statshospitalet i Middelfart, som, så vidt jeg kan skønne, vil koste det meste af de 19 mill. kr., moderniseringen vil andrage. Jeg ville finde det mere fornuftigt, hvis man forbandt nogle af bygningerne ved bygningsarbejder over jorden og derved løste nogle af de primære opgaver, som vi så i fjernsynet at der var behov for at få løst: opholdsstuer, terapi-lokaler, og hvad der nu hører til et moderne hospital.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger her, og jeg vil tilføje, at der dog trods alt er sket en betydelig udvikling inden for statshospitalerne siden 1952, da Aksel Møller som indenrigsminister startede den modernisering af statshospitalerne, vi nu er inde i.

Jeg vil også gerne sige, at vi jo ikke har kunnet gennemføre udbygningen af statshospitalerne i det tempo, som vi har forudsat. Jeg beklager i høj grad, at Ålborg hospital blev forsinket i 12-13 år; jeg beklager, at man endnu ikke er kommet i gang med de hospitaler, som vi vedtog her i folketinget i 1960, hospitalerne i Hillerød, Hjørring og Odense. Betingelsen for, at vi kan videreudbygge på dette meget vigtige område, er simpelt hen, at vi får disse hospitaler i gang, og jeg vil gerne henstille til regeringens økonomiudvalg, at man tager disse ting op til en nøjere overvejelse og måske gør forsøg på at forcere en del af dem frem i et hurtigere tempo, end det foregår i i øjeblikket.